

חוק עזר לתל-אביב-יפו (העמדת רכב וחנייתו), התשמ"ד – 1983

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו- 251 לפקודת העיריות ולפי סעיף 77 לפקודת התעבורה מתקינה מועצת עיריית תל-אביב-יפו חוק עזר זה:

הגדרות	1. בחוק עזר זה-
"אוטובוס"-	כמשמעותו בתקנות התעבורה, התשכ"א – 1961 ;
"אזור חניה"-	אזור חניה שקבע ראש העירייה ושפורסם במפת אזור החניה המופקדת במשרד מזכיר העירייה הפתוחה שם לעיון הצבור, בכל שעות העבודה הרגילות של העירייה ;
"אמצעי תשלום" -	כרטיס חניה, מדחן, טלפון סלולרי או כל אמצעי אחר שאושר על ידי המועצה לתשלום אגרת הסדר חניה ;
"בעלי"-	כמשמעותו בפקודת התעבורה ;
"כביש"-	כמשמעותו בתקנות התעבורה ;
"כביש חד סיטרי"-	כמשמעותו בתקנות התעבורה ;
"כרטיס חניה"-	כרטיס נייר או כרטיס מכל חומר אחר, מכשיר אלקטרוני, או מיתקן אחר המותקן בתוך כלי הרכב, המשמשים לסימון משך ומועד החניה, אשר העירייה הכינה והנפיקה או אשר הוכן והונפק בהתאם להוראות העירייה ובאישורה, הנושא את סימון העירייה והנמכר לציבור על ידי העירייה או מי מטעמה, ובלבד שמדובר באחד מאמצעי התשלום המפורטים בתוספת השנייה וכן הסדר חניה ארצי כמשמעותו בפקודת התעבורה (להלן-הסדר חנייה ארצי) ;

פורסם בק"ת-חש"ם 202, התשמ"ד, עמ' 114 ; תוקן : ק"ת-חש"ם 217, התשמ"ד, עמ' 665 ; ק"ת-חש"ם 259, התשמ"ה, עמ' 135 ; ק"ת-חש"ם 269, התשמ"ה, עמ' 230 ; ק"ת-חש"ם 325, התשמ"ז, עמ' 185 ועמ' 186 ; ק"ת-חש"ם 327, התשמ"ז, עמ' 222 ; ק"ת-חש"ם 329, התשמ"ז, עמ' 250 ; ק"ת-חש"ם 371, התשמ"ח, עמ' 521 ; ק"ת-חש"ם 394, התשמ"ט, עמ' 219 ; ק"ת-חש"ם 402, התשמ"ט, עמ' 333 ; ק"ת-חש"ם 418, (ת"ט), התש"ן, ע"מ 152 ; ק"ת-חש"ם 424, התש"ן, עמ' 235 ; ק"ת-חש"ם 427, התש"ן, עמ' 279 ; ק"ת-חש"ם 453, התשנ"א, עמ' 313 ; ק"ת-חש"ם 455, התשנ"א, עמ' 337 ; ק"ת-חש"ם 488, התשנ"ב, עמ' 527 ; ק"ת-חש"ם 571, התשנ"ז, עמ' 162 ; ק"ת-חש"ם 614, התש"ס, עמ' 47 ; ק"ת-חש"ם 645, התשס"ב, עמ' 109 ; ק"ת-חש"ם 696, התשס"ז, עמ' 713, התשס"ח, עמ' 86 ; ק"ת-חש"ם, התשס"ח, עמ' 326 ; ק"ת-חש"ם, התשע"א, עמ' 309 ; ק"ת-חש"ם, התשע"ב, עמ' 514 ; ק"ת-חש"ם, התשע"ה, עמ' 216.

מתקן ובו מכשיר מכני או אלקטרוני, קבוע ליד מקום חניה, המופעל על ידי מטבעות, כרטיס או כל אמצעי אחר (להלן – "אמצעי התשלום במדחן"), והמשמש לסימון משך ומועד החניה;	"מדחן"
כהגדרתה בתקנות התעבורה;	"מדרכה"
כמשמעותה בפקודת התעבורה;	"מונית"
מועצת העירייה;	"מועצה"
כמשמעותו בתקנות התעבורה;	"מעבר חציה"
כמשמעותו בתקנות התעבורה;	"מפגש מסילת ברזל"
מפקד המשטרה הממונה על מחוז תל-אביב, לרבות אדם שמפקד המשטרה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;	"מפקד המשטרה"
כמשמעותו בפקודת התעבורה, לרבות אדם שהמפקח על התעבורה העביר אליו את סמכויותיו כולן או מקצתן;	"המפקח על התעבורה"
מקום שהחניה בו מותרת לפי כל דין, בין מקום חניה אחד ובין מקטע שייקבע על ידי ראש העירייה ויסומן בתמרור;	"מקום חניה"
מקום חניה שנקבע כמקום חניה מוסדר לפי סעיף 3 (א);	"מקום חניה מוסדר"
שני מקומות חניה או יותר;	"מקטע"
כמשמעותו בחוק חניה לנכים, התשנ"ד – 1984 (להלן – חוק חניה לנכים);	"נכה"
עיריית תל-אביב-יפו;	"עירייה"
אדם שראש העירייה מינהו בכתב להיות פקח לעניין חוק עזר זה;	"פקח"
כמשמעותו בתקנות התעבורה;	"צומת"
כמשמעותו בתקנות התעבורה;	"קו עצירה"
לרבות אדם שראש העירייה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;	"ראש העירייה"
כמשמעות "דרך" בתקנות התעבורה והנמצאת בתחום העירייה לרבות חלק מרחוב;	"רחוב"
כמשמעותו בפקודת התעבורה, למעט אופניים.	"רכב"
כמשמעותם בפקודת התעבורה;	"רכב פרטי" ו-"רכב ציבורי"

					כמשמעותו בתקנות התעבורה; "שבילי"-
					כמשמעותו בתקנות התעבורה; "שטח הפרדה"-
					כמשמעותו בחוק חנייה לנכים; "תג נכה"-
					כמשמעותה בתקנות התעבורה; "תחנת מוניות"-
					כמשמעותו בתקנות התעבורה, התשכ"א-1961; "תמרור"-
2.	סמכות המועצה להסדיר חניית רכב				המועצה רשאית, לאחר התייעצות עם מפקד המשטרה, לאסור, להגביל ולהסדיר העמדת רכב או סוג מסוים של רכב בתחום העירייה כולה או באזור חנייה, וכן לקבוע אזור חנייה או חלק ממנו כמקום חנייה שבו מותרת החנייה לרכב מסוים או לסוג מסויים של רכב בלבד, לקבוע את הימים והשעות והתקופות שבהם מותרת החנייה ואת מספר כלי הרכב שמותר להחנות בעת ובעונה אחת באותו מקום.
3.	מקום חניה מוסדר	(א)			ראש העירייה רשאי לקבוע אזור חניה או חלק ממנו כמקום חניה מוסדר.
		(ב)	(1)	(א)	נקבע מקום חניה מוסדר, יסומן המקום בתמרור; לא יעמיד ולא יחנה אדם רכב במקום חניה מוסדר כאמור במועדים שצויינו בתמרור, אלא אם שילם אגרת הסדר חניה על ידי מילוי אחר הוראות סעיף קטן (ג) וימלא אחר שאר הוראותיו;
		(ב)			לא צוינו בתמרור מועדים כאמור בפסקת משנה (א), תחול חובת תשלום אגרת הסדר חניה כלהלן:
					(1) בימי חול – בין השעות 9.00 עד 19.00;
					(2) בערבי שבתות ובערבי מועדי ישראל – בין השעות 9.00 עד 13.00;
					(3) לענין פסקת משנה זו –
					"ימי חול" – לרבות ימי חול המועד ולמעט שבתות, מועדי ישראל, ערבי שבתות וערבי מועדי ישראל;
					"שבת ומועדי ישראל" – כמשמעם בסעיף 18א (א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התשי"ח-1948;
		(2)			נקבע מקום חניה מוסדר בתוך אזור חנייה שחלה עליו החלטת המועצה לפי סעיף 2, רשאי ראש העירייה, בכפוף להוראות אותה החלטה, לקבוע אותו, כולו או חלקו, כמקום חניה מוסדר על ידי סדרן, והמחנה בו רכב יציית להוראות הסדרן וישלם אגרת הסדר חניה כמפורט בתוספת השניה; על מקום חניה כזה לא יחולו הוראות סעיף קטן (ג) וסעיף קטן (ד).
		(3)			נקבע מקום חניה וסומן בתמרור ד – 19, לא יחנה אדם רכב אלא בתחומי השטח שסומן בתמרור כאמור ובכפוף להוראות התמרור.
		(ג)			אדם המעמיד רכב במקום חניה מוסדר אם במקום או בסמוך לו לא הותקן מדחן -
		(1)			יעמידו בתוך אחד מהשטחים הפנויים, המסומנים בקווי צבע או באופן אחר – אם ישנם שטחים מסומנים;

- (2) יצמיד מיד עם העמדת הרכב, כרטיס חניה בר תוקף לחלוף הדלת הקדמית בצד הקרוב למדרכה, בהתאם להוראות הנלוות לכרטיס החניה; כרטיס החניה יוצמד באופן שאדם העומד מחוץ לרכב יוכל להבחין בחודש, ביום בחודש, ביום בשבוע ובשעות החניה המסומנים בכרטיס;
- (3) ימלא אחר ההוראות המפורטות על גבי כרטיס החניה, על גבי הכריכה הצמודה אליו, על גבי תמרור המוצב במקום החניה או בסמוך אליו, בכל הנוגע למקום החניה, זמני החניה המותרים, משך החניה, שימוש בכרטיס חניה ותלישה או נקיבת חלקים בו או ממנו, וכל ענין אחר הנוגע להסדרת החניה (להלן - "הוראות החניה");
- (4) יציית להוראות הפקח - אם ישנו במקום - בכל הנוגע להעמדת הרכב וחנייתו.
- (5) על אף האמור בפסקאות (2) ו-(3), הונהג אמצעי תשלום אחר, רשאי הוא לשלם את אגרת הסדר החניה על ידי אותו אמצעי;
- (ד) לא יחנה אדם רכב במקום חניה מוסדר ולא ישאירו עומד במקום כאמור לזמן העולה על הזמן הנקוב בתמרור, בכרטיס החניה או במדחן.
- (ה) אין האמור בסעיף קטן (ב) גורע מהסמכות לסמן מקום חניה מוסדר בתמרור אחר המיועד לכך על פי פקודת התעבורה או תקנות התעבורה.
- (ו) הותקן מדחן במקום חניה מוסדר או בסמוך לו - ימלא אדם המעמיד בו רכב אחר את כל ההוראות הנוגעות להסדרת החניה, ולתשלום אגרת הסדר החניה, המפורטות על המדחן, על גבי אמצעי התשלום במדחן או על גבי תמרור המוצב במקום החניה או סמוך לו.
- (א) חניה לתושבים 4. במקום חניה מוסדר
נקבע אזור חניה או חלק ממנו כמקום חניה מוסדר, יהיו רשאים מי שגרים באותו אזור להחנות את רכבם במקום שנקבע כמקום חניה מוסדר באזור מגוריהם ללא תשלום אגרה ומבלי להשתמש בכרטיסי חניה או במדחן, זולת אם הוגבלה הרשות האמורה וההגבלה סומנה בתמרור.
- (1א) נקבע אזור חניה או חלק ממנו כמקום חניה מוסדר, יהיו רשאים מי שגרים בשטח העירייה להחנות את רכבם במקום שנקבע כמקום חניה מוסדר שאינו באזור מגוריהם בלא תשלום אגרה ומבלי להשתמש בכרטיסי חניה או במדחן, אם הרשות האמורה סומנה בתמרור.
- (ב) חניה מותרת רק לרכב הנושא תוויית שאישר ראש העירייה ואשר עליה צוין מספר הרכב ואזור החניה בו מותרת החניה כאמור בסעיף קטן (א) (להלן - "תוויית"). חניה כאמור בסעיף קטן (1א) מותרת לכל רכב הנושא תוויית, בלא קשר לאזור החניה המצויין בה.
- (ג) מי שמתגורר באזור חניה שנקבע כמקום חניה מוסדר, רשאי לקבל תוויית, לאחר שהגיש לראש העירייה בקשה בנוסח שבתוספת הראשונה, ולאחר שהמציא רישיון רכב להוכחת בעלותו על הרכב ותעודת זהות עדכנית להוכחת מען מגוריו בתחום העיר תל אביב-יפו; מבלי לגרוע מהאמור, יהיה ראש העירייה רשאי לדרוש ממבקש תוויית כל מסמך נוסף להוכחת בעלותו על הרכב או מען מגוריו.

(ד) בטל.

(ה) לאדם כאמור בסעיף קטן (ג) לא תינתן יותר מתוויית אחת והיא תינתן לרכב אחד בלבד.

(ו) תוקף תוויית יהיה לתקופה של שנתיים, זולת אם נקבעה בה תקופה אחרת שננקבה על גבי התוויית או בהודעה חתומה בידי ראש העירייה שפורסמה בתחום העירייה.

(ז) תוויית תודבק על השמשה הקדמית שעל הרכב, בצד ימין של הרכב, בפניה העליונה.

(ח) העביר בעל רכב שבידו תוויית את בעלותו ברכב, או העתיק מקום מגוריו, חייב הוא להודיע על כך לראש העירייה בתוך 7 ימים מיום העברה הבעלות ברכב או העברת הבעלות ברכב או העתקת מקום המגורים, וכן להחזיר את התוויית לראש העירייה.

(ט) מי שקיבל תוויית אינו רשאי להעבירה לאחר.

(י) זכות השימוש בתוויית תפקע בהתקיים אחד מאלה :

(1) בעל הרכב קיבל את התוויית על סמך פרטים כוזבים שמסר בבקשתו ;

(2) התוויית הועברה לאחר ;

(3) הרכב נמכר או השימוש בו כמפורט בסעיף קטן (ד), הועבר לאחר ;

(4) העתקת מקום המגורים של בעל הרכב.

(יא) מבלי לגרוע מהוראות כל דין, יראו כעבירה על הוראות חוק עזר זה - מסירת פרטים כוזבים לענין הגשת בקשה כאמור בסעיפים קטנים (ג) ו - (ד) וכן שימוש בתוויית שלא בהתאם לאמור בסעיפים קטנים (ח) עד (י).

(יב) לענין סעיף זה-

"בעל" - אחד מאלה :

(1) הבעל הרשום ברישיון הרכב ;

(2) לעניין רכב שיש עליו הסכם של מקח-אגב-שכירות - האדם המחזיק ברכב מכוח ההסכם, ובלבד שהצד השני להסכם הוא מי שעיסוקו בכך ;

(3) לעניין רכב הרשום על שם חבר בני אדם - מנהל פעיל, שותף או עובד שהוכיח באמצעות מסמכים מהימנים לשביעות רצון ראש העירייה, כי הרכב הועמד לרשותו הבלעדית על ידי מעבידו ;

(4) לעניין רכב הרשום על שם קטין או חסוי כמשמעותם בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962 - הורו או מי שמונה כאפוטרופסו, לפי העניין ;

(5) מבלי לגרוע מהאמור בפסקאות (1) עד (4), צאצאו של הבעל הרשום ברישיון הרכב ייחשב כבעל לעניין סעיף זה, אם הוכיח לשביעות רצון ראש העירייה, כי הרכב הועמד לרשותו הבלעדית על ידי הבעל הרשום בהתאם להוראות מפורטות שיונחו לעיון הציבור במשרדי העירייה ופורסמו באתר האינטרנט של העירייה ; בפסקה זו, "צאצא" - בנו או בתו של הבעל הרשום.

"רכב" – רכב פרטי ורכב מסחרי שמשקלו הכולל המותר אינו עולה על 4,000 ק"ג.

מקום חניה פרטי	5.	בוטל.
איסור חניה	6.	(א) לא יעמיד אדם ולא יחנה ולא ירשה למי שפועל מטעמו, להעמיד או להחנות רכב ברחוב במקום שבו –
	(1)	נאסרה החניה על ידי המועצה לפי סעיף 2 (להלן – "איסור המועצה") והאיסור מסומן על ידי תמרור ; או
	(2)	החניה אסורה על פי תמרור שהוצב כדין, אף אם האיסור אינו איסור המועצה.
		בסעיף זה, "איסור חניה" – לרבות הגבלת חניה לכלי רכב מסוימים שהרכב החונה אינו נמנה עמם.
	(ב)	לא יעמיד אדם ולא יחנה ולא ירשה למי שפועל מטעמו להעמיד או להחנות רכב במקום חניה, אלא אם כן –
	(1)	הרכב שייך לסוגים שחנייתם שם הותרה ;
	(2)	החניה היא בתוך אחד מהשטחים המסומנים בקווי צבע או באופן אחר - אם יש שטחים מסומנים כאמור ;
	(3)	החניה היא בזמן ולמשך התקופה שבהם הותרה החניה במקום ;
	(4)	מקום החניה אינו תפוס ברכב במספר שנקבע כמותר לחנייה בעת ובעונה אחת.
	(1ב)	העוצר, המעמיד או המחנה רכב בכביש אשר בו מותר לעצור, להעמיד או להחנות, יעמידנו במקביל לשפת הכביש, בין אם יש בו אבני שפה ובין אם לאו, כשהגלגלים הקרובים לאבני השפה או לשפת הכביש הם במרחק של לא יותר מארבעים ס"מ מהם, זולת אם התיירה רשות התמרור המקומית באותו כביש חניה זויתית וסימנה אותו לצורך זה ;
	(ג)	לא יעמיד אדם ולא יחנה ולא ירשה למי שפועל מטעמו להעמיד או להחנות רכב באופן -
	(1)	העלול להפריע או לעכב את התנועה ;
	(2)	שהרכב מסתיר תמרור או חלק ממנו מעיני עוברי דרך ;
	(ד)	לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב ולא ירשה למי שפועל מטעמו להעמיד או להחנות רכב באחד המקומות המנויים להלן, אלא לשם מניעת תאונה או לשם מילוי אחר הוראה מהוראות חוק עזר זה או אחר תקנות התעבורה או אם סומן בתמרור אחרת –
	(1)	בצד שמאל של הרחוב, אלא אם כן הכביש הוא חד סטרי, או בניגוד לכיוון הנסיעה ;

לעניין פיסקה זו לא יראו ככביש חד סטרי כביש שהוא חלק מרחוב המחולק על ידי שטח הפרדה;

(2) על שביל אופניים מסומן בתמרור;

(א2) על מדרכה, למעט במקום שהוסדר להעמדת רכב וחנייתו לפי חוק עזר זה;

(3) בתוך צומת או בתחום 12 מטרים ממנו;

(4) במקום כניסה לשטח המיועד לכלי רכב, פרט להעלאת נוסעים והורדתם;

(5) בתחום שני מטרים מברז כיבוי (הידרנט), כאשר התחום מסומן בסימון על המדרכה או על שולי הכביש או על שניהם;

(6) בתוך מעבר חציה או בתחום שנים עשר מטרים לפניו;

(7) בתחום שני עשר מטרים לפני קו עצירה;

(8) בתחום עשרים מטרים מהפס הקרוב ביותר של מפגש מסילת ברזל ובתחום עשרים מטרים אחרי המפגש;

(9) בכביש, לרבות שולי הרחוב, שבו קיים בכוון הנסיעה נתיב אחד בלבד המסומן בקו הפרדה בלתי מרוסק;

(10) בצד רכב אחר העומד או חונה בצידו של הרחוב;

(11) על גשר או בתוך מנהרה;

(12) בתחום תחנת אוטובוסים המוגדרת על ידי סימון על פני כביש ובאין סימון כאמור – בתוך עשרים מטרים לפני תמרור "תחנת אוטובוסים" ועשרים מטרים אחריו, בשני צידי הרחוב; ובלבד שמותר להעמיד או להחנות רכב בצד הרחוב שממול לסימון על פני הכביש או ממול לתמרור אם רוחב הכביש באותו מקום הוא שנים עשר מטרים או יותר;

(13) בצד מעקה בטיחות להולכי רגל בשפת הכביש, אלא אם כן תמרור מורה אחרת;

(14) בתוך תחום תחנת מוניות המסומנת בתמרור שהוצב או סומן, פרט לעצירה לשם הורדת נוסעים;

(15) ליד תמרור המסמן תחנת הסעה לחיילים, אלא לשם העלאת חיילים והורדתם.

(16) ליד תמרור ג-43 המסמן מקום חניה לרכב של נכה משותק רגליים, למעט נכה שרכבו נושא תג נכה;

(ה) לא יחנה אדם רכב או מכלית המיועדים או המשמשים להובלת דלק, נוזל קורוזיבי, חומר רדיואקטיבי, חומר מאכל, חומר רעיל, גז או חומר מתלקח אחר, או גלילים להכלת חומר כאמור, אם משקל הרכב או המכלית עולה על 4000 ק"ג ולא ישאיר רכב או מכלית כאמור עומדים בדרך במרחק פחות

- מ- 400 מטרים מבנין מגורים או ממבנה ציבורי, אלא לצורך פריקה או טעינה של החומר המסוכן לבנין או למבנה האמורים, או ממנו, או במקום שיועד לחניית רכב כאמור ואושר על ידי רשות התימור המקומית;
- (ו) לא יעמיד אדם ברחוב ולא יחנה ולא ירשה לאחר להעמיד או לחנות כאמור:
- (1) רכב שרוחבו עולה על 2.50 מטרים, למעט רכב של צה"ל שנעצר לשם מילוי תפקיד צבאי;
- (2) גרור או נתמך שניתק מגורר או מתומך, שלא בעת ביצוע עבודות ציבוריות כאשר אין אפשרות אחרת לבצען ובמידה הדרושה לבצוע העבודות האמורות ובשולי הדרך בלבד.
- (1ו) לא יעמיד אדם בלילה רכב מסחרי שמשקלו הכולל המותר עולה על 10,000 ק"ג ולא יחנה רכב כאמור באזור שרשות תימור מקומית אסרה בו חניה והעמדת רכב.
- (2ו) בדרך המחולקת לאורכה על ידי שטח הפרדה ישתמש הנוהג ברכב או בבעל חיים בצד שממין לשטח ההפרדה, לא יעבור אותו ולא יעמיד בו רכב או בעל חיים, אלא אם כן הותר הדבר על פי תמור ובמקום שהותר.
- (ז) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) – (ז), רשאי נכה להחנות -
- (1) את רכבו הנושא תג נכה (להלן – הרכב) במקום שאין החניה מותרת בו אם התקיימו כל אלה:
- (א) בסמוך למקום האמור, אין מקום חניה מוסדר לנכים, או שהוא לא היה פנוי בזמן החניה;
- (ב) בסמוך למקום האמור לא מצוי מקום אחר שהחניה בו מותרת, או שהוא לא היה פנוי בזמן החניה;
- (ג) החניה נעשית באופן שאין בה סיכון לעוברי דרך ואין היא מונעת מעבר חופשי להולכי רגל, לעגלות ילדים או לעגלות נכים;
- (ד) החניה אינה גורמת להפרעה ממשית לתנועה.
- (2) הוראות סעיף קטן (ז) יחולו גם על אדם המתלווה אל הנכה והנוהג עבורו ברכב.
- (3) מבלי לגרוע מהאמור בסעיף קטן (ז) (1) (ג) ובסעיף קטן (ז) (1) (ד), לא יחול ההיתר שבסעיף קטן (ז) על חניה:
- (1) בתוך צומת או בתחום שנים עשר מטרים ממנו, פרט לקטע שסימנה רשות תימור, בתמור או בסימון על אבני השפה, שמותר לחנות בו;
- (2) במקום כניסה לשטח המיועד לחניית כלי רכב;
- (3) בתוך מעבר חציה או בתחום שנים עשר מטרים לפניו;
- (4) בנתיב שיועד לתחבורה ציבורית ובתחום תחנת אוטובוסים

המוגדר על ידי סימון על פני כביש ובאין סימון כאמור –
בתוך עשרים מטרים לפני תמרור "תחנת אוטובוסים" ועשרים
מטרים אחריו, בשני צידי הדרך, ובלבד שמותר להחנות את הרכב
בצד הדרך שממול לסימון על פני הכביש או ממול לתמרור, אם
רוחב הכביש באותו מקום הוא שנים עשר מטרים או יותר;

(5) בתחום תחנת מוניות המסומן בתמרור שהוצב או סומן;

(6) בתחום שני מטרים ברז כיבוי (הידרנט), כאשר התחום מסומן
בסימון על המדרכה או על שולי הכביש או על שניהם;

(7) בצד רכב אחר העומד או חונה בצידה של הדרך.

(ח) לא יעמיד אדם ולא יחנה בדרך רכב שרשיונו פקע.

חניה על המדרכה 6.א. המועצה רשאית, בהתייעצות עם מפקד משטרה, לקבוע חלק ממדרכה ברחוב כמיועד לחניה של רכב מהסוג שנקבע בהחלטה, ובלבד שינתן באותה מדרכה מעבר סביר להולכי רגל. המקום שנקבע כאמור יסומן בתמרור ומשנקבע כך, לא יחול על חניה בחלק האמור של המדרכה איסור חניה לפי כל דין, ובלבד שהחניה היא בהתאם לכל הוראה שבתמרור או על פיו.

גרירת רכב 6.ב. (א) רכב החונה במקום שחנייתו אסורה על פי חיקוק רשאי פקח לנקוט אמצעים להרחקתו, לגרירתו ולהחסנתו או לנעילת גלגליו או חלק מהם, בנעלי חסימה המונעות את תנועת הרכב, ובלבד שינקוט אמצעי זהירות סבירים הדרושים כדי להבטיח את בטיחות הרכב; ורשאי הוא לעשות כן בין בעצמו ובין בידי מי שאישר לכך ראש מחלקת התנועה במשטרת ישראל (להלן-גורר מורשה);

(ב) בעד הרחקת רכב והחסנתו או שחרורו מנעילתו ישולמו אגרה או תשלום כמפורט בתוספת השניה; אגרה או תשלום כאמור יהיו מוטלים על בעל הרכב, זולת אם הוכיח שהרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו; רכב שאגרה או תשלום מוטלים על בעלו כאמור, לא יוחזר ולא ישוחרר מנעילתו אלא אם כן שולמו האגרה או התשלום;

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), לא ינעלו פקח או גורר מורשה גלגלי רכב הנושא תג נכה גם אם הרכב חונה בניגוד להוראות חוק עזר זה; ואולם רשאים הם להזיז את הרכב ובמידת הצורך גם לגוררו, אם אופן חנייתו מסכן עוברי אורח או גורם הפרעה ממשית לתנועה;

(ד) רכב שננעל כאמור בסעיף קטן (א) -

(1) ישוחרר מנעילתו לא יאוחר מתום 48 שעות לאחר שבעל הרכב ביקש את השחרור ושילם את האגרות או התשלומים החלים עליו כאמור בסעיף קטן (ב); ואולם אם לאחר 24 השעות הראשונות מתחיל יום מנוחה, יום פגרה או יום שבתון על פי חיקוק (להלן - יום מנוחה) ובעל הרכב לא ביקש כי הרכב ישוחרר לפני כניסת יום המנוחה, ישוחרר הרכב מנעילתו לא יאוחר מתום 24 שעות לאחר סיום יום המנוחה.

- (2) ראש העירייה רשאי מטעמים של ביטחון, בטיחות או סילוק מפגע, להורות על שחרורו של רכב מנעילתו גם אם לא נתקיימו התנאים האמורים בסעיף קטן זה.
- (ה) ראש העירייה יקבע באישור ראש מחלקת התנועה של משטרת ישראל את הגוררים המורשים שיורשו לבצע את הגרירה או הנעילה כאמור בסעיף קטן (א) וגורר מורשה יבצע את הגרירה, הנעילה או השחרור של הרכב, בהתאם להוראות ראש העירייה או הפקח, שינתנו לפי חוק עזר זה.
- (ו) ראש העירייה ימנה לפקח לעניין סעיף זה רק מי שאישר לכך המפקח הכללי של משטרת ישראל או מי שהוא הסמיך.
7. רכב שנתקלקל
לא יעמיד אדם ולא ירשה לאחר להעמיד ברחוב רכב שנתקלקל קלוקל המונע המשכת הנסיעה, אלא סמוך, ככל האפשר, לשפה הימנית של חלק הרחוב המיועד לתנועת רכב ואלא לשם תיקונים הכרחיים להמשכת הנסיעה שיש לעשותם בו במקום או עד שיועבר הרכב למקום תיקונו, ובלבד שהרכב יתוקן או יועבר ללא דיחוי.
8. מוניות
(א) לא יחנה אדם ולא ירשה לאחר להחנות מונית לזמן העולה על הזמן הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, למעט המתנת מונית לנוסע כאשר היא אינה מסומנת בהודעת "פנוי", אלא בתחנת מוניות ועל פי היתר מאת ראש העירייה (להלן – היתר) ובהתאם לתנאי ההיתר.
- (ב) בקשה למתן היתר תוגש על ידי נציגי בעלי המוניות בתחנת המוניות לראש העירייה, והוא רשאי לתתו או לסרב לתתו, לבטלו או להתלותו לתקופה וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.
- (ג) היתר יהיה ערוך בטופס שקבע ראש העירייה.
- (ד) להיתר תצורף תווית, אשר תודבק על ידי בעל המונית על השמשה הקדמית של המונית בצד ימין, בפינה העליונה.
- תקפו של היתר כאמור הוא לחנייה בתחנת המוניות הרשומה בו, והוא יפוג ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו.
- (ה) בעד ההיתר ישלם המבקש לעירייה אגרה כמפורט בתוספת השניה.
- (ו) בעל מונית שלגביה ניתן היתר כאמור וכל הנוהג בה יחזיק את ההיתר במונית ויציגו בפני שוטר או פקח לפי דרישתו.
- (ז) בסעיף זה, "בעל מונית" – כמשמעותו בתקנה 485 לתקנות התעבורה.
9. אוטובוסים
(א) לא יעמיד אדם ולא ירשה לאחר להעמיד אוטובוס ברחוב אלא במקום שנקבע כמקום חניה לאוטובוסים והמסומן על ידי תמרור, הנושא עליו את מספרו של קו האוטובוס או הודעה שהתחנה מיועדת להורדת נוסעים או להסעת תיירים או מטיילים, או במקום אחר שנקבע כחניון לאוטובוסים.
- (ב) לא יעמיד אדם ולא ירשה לאחר להעמיד אוטובוס במקום כאמור בסעיף קטן (א) לזמן העולה על הזמן הדרוש כדי להוריד או להעלות נוסעים. הוראה זו אינה חלה לגבי תחנה סופית.
- (ג) לא יחנה אדם ולא ירשה לאחר להחנות אוטובוס בתחנה סופית לזמן העולה על הזמן הנקוב בתמרור או כל עוד היא תפוסה על ידי אוטובוסים במספר הנקוב בתמרור.
- (ד) לעניין סעיף זה, "אוטובוס" – אוטובוס המיועד להסיע עשרים נוסעים או יותר

בדרך.

			תמרורים
	10.	ראש העירייה יציין בתמרור כל מקום חניה, וכן כל איסור, הגבלה או הסדר שנקבעו לפי סעיף 2.	
	11.	(א) ראש העירייה רשאי לציין על גבי תמרור או בלוח שייקבע סמוך לו, את מספרי הרישום וסימני הרישום של כלי הרכב שמותר להחנותם במקום חניה.	ריחוק רכב למקום
		(ב) ציין ראש העירייה פרטי רכב כאמור בסעיף קטן (א), לא יעמיד אדם ולא יחנה ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות באותו מקום חניה, רכב שמספר הרישום וסימן הרישום שלו אינם מצוינים כאמור.	
	12.	(א) בכפוף לאמור בסעיף 4, לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב ולא ירשה לאחר להעמידו או להחנותו במקום חניה מוסדר, אלא אם כן שילם אגרת הסדר חניה; אי מילוי ההוראות הנוגעות לאמצעי התשלום שבו נעשה שימוש יהווה ראייה לאי תשלום אגרת הסדר החניה, זולת אם הוכח אחרת.	תשלום אגרת הסדר חניה
		(ב) לא ישתמש אדם באמצעי תשלום אלא בהתאם להוראות החניה וחייב הוא להוציא את רכבו ממקום החניה המוסדר לכל המאוחר עם תום תקופת החניה המותרת בהתאם לאמור בסעיף 3 או בהוראות החניה.	
		(ג) לא ישתמש אדם באמצעי תשלום שלא הוכן והונפק בידי העירייה או באישורה, למעט כרטיס חניה שאושר כאמור בסעיף 13 ולמעט אמצעי תשלום מכוח הסדר חנייה ארצי.	
		(ד) משך החניה במקום חניה מוסדר אחד לא יעלה על שלוש שעות בעת חניה אחת, זולת אם נקבע בתמרור מועד קצר מזה.	
		(ה) נקבע בתמרור מועד קצר משלוש שעות בעת חניה אחת (להלן-חניה קצרת מועד), תשולם אגרה כמפורט בתוספת השניה.	
	13.	הגיעה העירייה לידי הסכם עם רשות מקומית אחרת בדבר הכרה הדדית בכרטיסי החניה, או באמצעי תשלום במדחן יובא כרטיס החניה של אותה רשות מקומית, או אמצעי התשלום במדחן לאישור המועצה.	כרטיס של רשות מקומית אחרת
		אישרה המועצה כרטיס חניה או אמצעי לתשלום במדחן של רשות מקומית, יראו אותו לעניין חוק עזר זה ככרטיס חניה או כאמצעי תשלום במדחן שהדפיסה והנפיקה העירייה.	
	14.	(א) פקח רשאי בכל עת להיכנס לכל מקום חניה, מקום חניה מוסדר או מקום חניה פרטי כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.	סמכויות פקח
		(ב) לא יפריע אדם לפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).	
	14א.	על אף האמור בחוק עזר לתל אביב-יפו (הצמדה למדד), התשמ"ג-1983, ¹ הסכומים הנקובים בפרט 1(ד) בתוספת השניה, יעודכנו ב – 1 בחודש ינואר בכל שנה (להלן- יום העדכון) שלאחר פרסום חוק עזר זה, ² בשיעור עדכון המחיר המירבי שנקבע לפי סעיף 70ב לפקודת התעבורה.	הצמדה למדד

¹ קת-חש"ים, התשמ"ג, עמ' 706; התשס"ג, עמ' 238.
² קת-חש"ים, התשס"ח, עמ' 326.

15. (בוטל).

16. חוק עזר לתל-אביב-יפו (העמדת רכב וחנייתו) התשי"ד – 1954 – בטל.

תוספת ראשונה
(סעיף 4 (ג))

בקשה למתן תווית חניה

אני הח"מ, שם משפחה _____ שם פרטי _____

מס' זהות _____ בעל רכב מס' _____

מסוג _____ מס' חשבון ארנונה _____

מבקש לתת לי תווית עפ"י סעיף 4 (ג) לחוק העזר לתל-אביב-יפו (העמדת רכב וחנייתו),

התשמ"ד – 1983, ומתחייב בזאת להשתמש בתווית בהתאם להוראות חוק העזר המפורטות

מעבר לדף.

יש אין לי חניה בחצר ביתי (סמן X במשבצת המתאימה)

הנני מצהיר כי כל הפרטים המפורטים בבקשה זאת נכונים.

תאריך _____ חתימה _____

תוספת שניה

1" . אגרת הסדר חניה (סעיפים 3 ו- 12)

שיעור האגרה
בשקלים חדשים

(א) בטל.

המחיר המירבי
שנקבע לפי סעיף 70 ב
לפקודת התעבורה בעבור כל
שעה, כשהוא מחושב באופן
יחסי לזמן החניה המבוקש,
ובלבד שהסכום יבוסס על
מכפלות של עשר אגורות

(ב) כשהתשלום נעשה באמצעות
טלפון סלולרי או כרטיס חניה אלקטרוני,
שלא בידי בעל תווית חניה

(ג) בטל.

0.60 בעבור כל שעה, כשהוא
מחושב באופן יחסי לזמן

(ד) כשהתשלום נעשה באמצעות טלפון
סלולרי או כרטיס חניה אלקטרוני

החניה המבוקש, ובלבד
שהסכום יבוסס על מכפלות
של עשר אגורות

בידי בעל תווית חניה

(ה) כשהתשלום נעשה בגין חניה קצרת מועד :
(1) בטל.
(2) באמצעות טלפון סלולרי או כרטיס
חניה אלקטרוני

הסכום האמור בפרט
משנה (ב)

.2. בוטל.

.3. אגרת מקום חניה למוניות (סעיף 8 (ה)) -
לכל מונית שחנייתה תורשה בהיתר -
לשנה -
לחצי שנה -

335
167

.4. אגרת שחרור נעילה (סעיף 6ב (ג)) -

54
82

משעה 06.00 עד 16.00
משעה 16.00 עד 06.00 למחרת

.5. נגרר רכב, ישולם בעד הגרירה סכום הכולל את הוצאות העירייה בקשר לכך בהתאם
לתחשיב המצוי במשרדי העירייה ופתוח לעיון הציבור בשעות קבלת קהל ואת התשלום
המגיע לגורר בהתאם לתוצאות מכרז לגרירת רכב שפרסמה העירייה; הסכום יובא
לידיעת הציבור, בין השאר, בשילוט בולט שיותקן במקום אחסנתו של הרכב שנגרר.

ד' בחשון התשמ"ד (11 באוקטובר 1983) נתאשר.

שלמה להט
ראש עיריית תל-אביב-יפו

אני מסכים.

יוסף בורג
שר הפנים
חיים קורפו
שר התחבורה